

som er foreslaaet for Kjøbstædernes Vedkom-
mende, bliver vedtagen, hvilket uægtelig ogsaa
vil være en Forbedring for disses Vedkom-
mende, thi det kan vel ikke nægtes, at der til
at leve i Kjøbstæderne fødbres noget Mere end
til at leve paa Landet. Den samme Indtægt
i Kjøbstæderne og udenfor Kjøbstæderne taaler
neppe eens Beskatning.

S. Pedersen: Da den ærede sidste
Taler hentydede til, hvad jeg udtalte under den
foregaaende Behandling, skal jeg dertil kun til-
lade mig den Bemærkning, at jeg da nævnte
ét fremtrædende Exempel paa en aldeles plan-
løs Fremgangsmaade ved Vigningen, men det
er meget muligt, at jeg ikke var heldig i klart at
betegne, hvorpaa det kom an. Den Mand,
som betalte 2 Mk. 14 β , var den, der havde
den større Besiddelse, og naar man sammenlig-
ner hans Formue efter Fradrag af Gjælden
med den Anden, som gav 9 Mk. 1 β , vil den
Sidste høitregnet være i Besiddelse af en For-
mue af 1,500 Rd., medens den Første er i
Besiddelse af en Formue, der lavt ansat, er
30,000 Rd. Jeg antager altsaa, at det vil
være klart, at denne Vigning var aldeles prin-
cipløs. For at forebygge Misforstaaelser, har
jeg troet at maatte gjøre denne Bemærkning.

R. Pedersen: Det kan ikke nægtes, at,
saaledes som den ærede Taler nu oplyste Sagen,
har han maastee Ret, men saaledes som han
udtalte sig forrige Gang, var det idetmindste
ikke mig muligt at see, hvilken af disse Mænd
der var sat for høit, thi man kunde tænke sig,
at den, der havde 6 Skpr. Hartkorn — det
oplystes jo, at han havde 3 a 4 Røer og 2
Heste, og altsaa var en velhavende Mand —
var lignet for lavt ved de 3 Rd., medens den
Anden, som havde 14,000 Rd. Gjæld, var lig-
net for høit med 36 Rd.

Ischærning: Jeg troer, at Spørgsmaa-
let om, hvorvidt vi i Fremtiden skulle have
Indkomsskatt eller ikke, for Diebliffet slet ikke
ligger for, ligesaa lidt som Spørgsmaalet om,
hvorvidt vi skulle have en Hartkorns-Krigsstat
eller ikke. Det Sidste kunde til Nød siges at
ligge for ligeoverfor Spørgsmaalet om, hvor-

vidt vi skulle have mere indirecte eller mere
directe Skat, men jeg troer, at naar først dette
Spørgsmaal er afgjort derhen, at vi maae
have mere directe Skat, kunne vi ikke længere
benytte Hartkornet, eftersom dette ikke giver
nogen Maalestof mellem de forskjellige Arter
af Frembringelsesveener, som findes her i Lan-
det. Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet stille
sig paa ganske forskjellig Maade ligeoverfor
Hartkornet, og vi kunne ikke finde nogen for-
ständig Maade at slaae dem i Hartkorn paa,
hvorfor vi, dersom vi skulle have mere directe
Skat, uomtvistelig maae følge det Spor, som
her er angivet. — Den Lov, her foreligger, er
ingen Indkomsskattelov i Ordets sande Betyd-
ning; den kunde, ligeoverfor Staten, i det
Hele taget gjerne betragtes som en Veiligheds-
beskatning, idet man siger: Den Deel af Sta-
ten haabe eller formode vi har Evne til at
svare saa Meget, den Deel har Evne til at
svare saa Meget osv. Skulde vi have en Ind-
komsskatt, maatte vi have en eensartet Maale-
stof for hele Landet til derefter at bedømme
Indtægten og paaligne den en vis Procent.
Den Fordeel, som denne Lov i dette Diebliff
hder, er, at den, om man vil, kan kaldes en
forudskiftet Matriculering, hvorpaa der siden
kan bygges en Indkomsskatt, og, seet fra den
Side, troer jeg, at denne Lov er særdeles vig-
tig. — Om det er heldigt, at vi nedfattede det
Bespø, der skal staffles ind ved den, skal jeg
lade staae ved sit Værd. Man kan sige, at
det ikke er ganske rigtigt at paalægge mere
Skat end høist nødvendigt, men jeg vil tilføje,
at det er endnu urigtigere at vige tilbage for
den Dom, man engang har sædlet om, hvad
Staten behøver, hvis man bagefter skulde
komme til den Erkjendelse, at man har opkræ-
vet for Lidt. Dette Spørgsmaal skal jeg dog
aldeles ikke gjøre til Gjenstand for nogen Un-
dersøgelse; men det, jeg vil fastholde, er, at vi
ikke i dette Diebliff skulle kæmpe om, hvorvidt
vi skulle have en Indtægtskattelov eller ikke,
og vi ere heller ikke nu istand til at kæmpe
om det andet Spørgsmaal, hvorvidt vi for
Fremtiden skulle hde Mere i indirecte eller
Mere i directe Skat. Jeg har megen
Frygt for, at vore Forhold ville blive af en
saadan Natur, at en Nødvendighed, som vi i